

בית המשפט המחוזי בחיפה

תקציר גזר-דין

תפ"ח 40337-06-22 (מדינת ישראל נ' פלוני)

הרכב שופטים אב"ד אבי לוי, שופט ערן קוטון, שופטת עידית וינברגר

בית המשפט המחוזי חיפה גזר היום 8 שנות מאסר בפועל במסגרת הסדר טיעון על סב (75)

שביצע שורה של מעשים מגונים בשלוש מנכדותיו.

הסב נהג ללטף ולגעת באזורי החזה, הבטן והישבן של שלוש מנכדותיו במספר מקרים לאורך שנים בהיותן קטינות בין הגילאים 6-14. בתיק הוגש לבית המשפט הסדר טיעון בין הפרקליטות לנאשם עם הסכמה על טווח ענישה של בין 6-9 שנים.

בית המשפט כיבד את הסדר הטיעון שהושג וקבע, שאין ניתן כלל ועיקר לזלזל בחומרת מעשיו של הנאשם: מישוש חזה של ילדה או נערה צעירה, מישוש ישבנה ואיבר מינה, אינם מעשים קלי ערך; וגם אם יסוד הפעלת הכוח נעדר כמעט כליל מתיאור המעשים בכתב האישום, הרי שהציות המצופה מילדה או מנערה צעירה כלפי סבה מהווה תחליף עונשי ראוי להפעלת כוח, ולא בכדי רואה המחוקק בניצול יחסים משפחתיים לצורך ביצוע מעשים מגונים נסיבה המחמירה מאוד את העבירה, בפרט מקום בו עניין לנו בקטינים שגילם פחות מ-16 שנים.

נמצא, אפוא, לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים שננקבו לעיל איננה קלת – ערך אלא מהותית וממשית. די בעיון חטוף בנזקים אשר תועדו בתסקיר נפגעת העבירה ביחס לקטינה א' כדי להיווכח בכך. בית המשפט עמד על כך, שמדיניות הענישה בכגון דא מחמירה ובצדק. דומה שהאוכלוסייה אשר על הגנתה מופקד בית – המשפט יותר מכל היא האוכלוסייה החלשה; ומבין החלשים הקטינים הם החלשים ביותר, אלו מוגדרים בחוק כחסרי ישע והדבר נכון שבעתים ביחסיהם מול קרוביהם, הפוגעים בהם. במקרים אלו, נקלעים אותם קטינים חסרי ישע לדילמה קיומית – האם לדווח על הפגיעה ובכך להחריב את כל העולם המוכר לי? שמא להחריש ולספוג פגיעה אחר פגיעה תוך "הצלת" העולם המוכר המספק את צרכיהם הפיזיים היומיומיים. לא פלא, אפוא, ששיעור גבוה מעבירות מין המבוצעות בקטינות בידי קרוביהן אינן מדווחות וזרזיף דל מתוכן "זוכה" לחשיפה ולדיווח. לעיתים, לאחר שאחיזת הקרובים על הקטינים משתחררת מעט, אלו אוזרים אומץ לקום ולספר, בדרך כלל, מאחר שאין הם מסוגלים עוד לאצור את הסוד בקרבם. טעמים אלה הביאו את בתי המשפט (בעקבות המחוקק) להחמיר בעונשם של קרובי משפחה הפוגעים בקטינים, גם מקום בו החשיפה והדיווח הגיעו שנים ארוכות לאחר מעשה.

בית המשפט קבע, שהנאשם עשה את שעשה אך ורק מפאת יצריו האפלים והפדופיליים; יצריו אלו הובילוהו לבצע את מעשה העבירה בגינו נדון בעבר ל-8 שנות מאסר אך הוא לא טרח לטפל בסטייתו וזו הובילה אותו לפגוע בשלוש מנכדותיו. הנאשם הבין היטב את מעשיו ואת הפסול

שבהם וגם אם יכולתו להימנע מביצועם ומידת שליטתו במעשיו היו פגומים בשל הפרעת אישיות שממנה הוא סובל, הרי שמרגע שלא טרח לטפל בה חרף החזרתיות שבמעשיו, הוא לא יוכל ליהנות מהקלה פרי אותו קושי. המעשה בוצע תוך ניצול יחסיו עם נפגעות העבירה, קרבתו אליהן והאמון שרחשו לו הורי הקטינות והקטינות עצמן. נמצא, אפוא, שמתחם העונש ההולם למכלול המעשים, שבעשייתם הורשע הנאשם אכן דומה לטווח הענישה שהוצג לבית המשפט על ידי הצדדים. משמע, בין 6 שנות מאסר לריצוי בפועל לבין 9 שנות מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים.

צוין, שהנאשם הוא בן למעלה מ-75 שנים; שריצוי מאסר בגיל שכזה היא חוויה קשה וכזו הכרוכה בסבל רב; ביהמ"ש קבע, כי נטילת האחריות של הנאשם אכן מהווה שיקול לקולה צוין, כי עברו הפלילי של הנאשם מכביד עד מאוד. נרשמו לחובתו עבירות שונות מתחום המרמה והזיוף אך חמור מכך, הוא הורשע בעבר, כמפורט לעיל, בעבירת מין חמורה שביצע כלפי קטינה על המשמעויות החמורות הנובעות מכך.

לאור כל אלה כאמור, נגזרו לנאשם 8 שנות מאסר לריצוי בפועל מיום מעצרו; עונשי מאסר על תנאי וכן פיצויים לטובת הנפגעות בסכומים הבאים: 60,000 ₪; 35,000 ₪; 85,000 ₪ לכל אחת מהמתלוננות בהתאמה.

***** התקציר אינו בא להחליף את פסק-הדין, הנוסח המחייב הוא זה של פסק-הדין המלא *****